

(1729) “ शुठि खण्डनप्रमर्दनयोः ” (८८९१)

(I-भ्वादि:-३४१- सक. सेट्. पर.)

‘—गतिप्रतिघाते’ इति क्षीरस्वामी । ‘शुठ—’ इति दुर्गः ।
पुरुषकारे तु “ ‘शूठ गति....’ इति क्षीरस्वामी ” इत्युक्तम्; परं तु
क्षीरतरङ्गिण्यां ‘शुठ’ इत्येव दृश्यते ।
शुण्ठकः-ण्टिका, शुण्ठकः-ण्टिका, शुशुण्ठिषकः-षिका, शोशुण्ठकः-ण्टिका;
इत्यादिकानि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककुण्ठतिवत् (२०९) ऊह्यानि । शुण्ठी
ओषधिमूलिकाविशेषः ।

(1730) “ शुठि शोषणे ” (I-भ्वादि:-३४४. सक. सेट्. पर.)

‘शुण्ठयेत् शुण्ठतीत्येवं शोषणे णौ शपि क्रमात् ॥’ (श्लो. ८०) इति देवः ।
शुण्ठकः-ण्टिका, शुण्ठकः-ण्टिका, शुशुण्ठिषकः-षिका, शोशुण्ठकः-ण्टिका;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककुण्ठतिवत् (२०९) ज्ञेयानि ।

(1731) “ शुठि शोषणे ” (X-चुरादि:-१६४६. सक. सेट्. उभ.)

‘शुण्ठयेत् शुण्ठतीत्येवं शोषणे णौ शपि क्रमात् ।’ (श्लो. ८०) इति देवः ।
शुण्ठकः-ण्टिका, शुशुण्ठयिषकः-षिका; शुण्ठयिता-त्री, शुशुण्ठयिषिता-त्री;
इत्यादिकानि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककुण्ठयतिवत् (२१०) ऊह्यानि । कर्मणि
क्तप्रत्यये ^Aसंशुण्ठितः ।

(1732) “ शुध शौचे ” (IV-दिवादि:-११९१. सक. अनि. पर.)

शौचम्=नैर्मल्यम् इति क्षीरस्वामी ।

‘शुद्धौ शुन्धति भूवादेः शुधेः शौचे तु शुध्यति ॥’ (श्लो. ११७) इति देवः ।
शोधने, व्यवस्थिते, अन्वेषणे नाशने च दृश्यते । यदाह मनुः ‘वेदाभ्यासेन
शुध्यति ।’ (११-४६) इति । ‘अत्र नश्यति इत्यर्थः’ इति कुल्लुकभट्टः ।
शोधकः-धिका, शोधकः-धिका, शुशुत्सकः-त्सिका, शोशुधकः-धिका;
शोद्धा-शोद्ध्री, शोधयिता-त्री, शुशुत्सिता-त्री, शोशुधिता-त्री;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि दैवादिकशुध्यतिवत् (३१५) ऊह्यानि ।